

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
 υπ' Αρ. 966 τῆς 6ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1972
ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Ἀριθμὸς 1

Ο ΠΕΡΙ ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΣΩΤΩΝ ΝΟΜΟΣ,
 (ΚΕΦ. 277)

Ο ΠΕΡΙ ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΣΩΤΩΝ
 (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ) ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ
 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1972

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 163 τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἀρθρῶν 9 καὶ 17 τοῦ περὶ Ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης (Ποικίλα Διατάξεις) Νόμου τοῦ 1964 καὶ 25 τοῦ περὶ Ἀνηλίκων καὶ Ἀσώτων Νόμου παρεχομένων ἐξουσιῶν, τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐκδίδει τὸν ἀκόλουθον Διαδικαστικὸν Κανονισμόν :

1. Ὁ πρῶν Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ Κηδεμονίας Ἀνηλίκων καὶ Ἀσώτων (Τροποποιητικὸς) Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς τοῦ 1972, θὰ ἀναγινώσκηται δὲ ὁμοῦ μετὰ τοῦ περὶ Κηδεμονίας Ἀνηλίκων καὶ Ἀσώτων Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ βασικὸς Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς»).

2. Ὁ βασικὸς Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμόν 4, τῶν ἀκολουθῶν νέων Κανονισμῶν, καὶ τῆς ἀναριθμήσεως τῶν Κανονισμῶν 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10 ὡς Κανονισμῶν 10, 11, 12, 13, 14 καὶ 15, ἀντιστοίχως :

«5.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ 4, ὡς ὅτις ὑποβάλλεται αἴτησις πρὸς τὸ Δικαστήριον δυνάμει τοῦ Νόμου, δι' ἑκδοσιν διατάγματος ἐν σχέσει πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνηλίκου, τὸ Δικαστήριον διορίζει, τὸ ταχύτερον δυνατόν, Λειτουργὸν Εὐημερίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποῖου ὁ αἰτητὴς ἢ ὁ ἀνήλικος διαμένει, καθήκον τοῦ ὁποῖου εἶναι νὰ διερευνᾷ ὅσον τὸ δυνατόν πληρέστερον, ὅλας τὰς περιστάσεις τὰς σχετικὰς μετὰ τὸ προτεινόμενον διάταγμα πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διασφαλισθῶσι τὰ συμφέροντα τοῦ ἀνηλίκου ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ σχετικὴν ἔκθεσιν πρὸς τὸ Δικαστήριον καὶ εἰδικῶς εἶναι καθήκον τοῦ Λειτουργοῦ Εὐημερίας—

(α) νὰ διεξάγῃ ἐρεῦνας σχετικῶς πρὸς ἅπαντα τὰ θέματα ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα ὑπάρχει οἰοσδήποτε ἰσχυρισμὸς ἐν τῇ αἰτήσει

ἢ ἄτινα σχετίζονται πρὸς αὐτὴν καὶ ἄτινα κατὰ τὴν γνώμην τοῦ θὰ βοηθήσωσι τὸ Δικαστήριον εἰς τὸ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς καταλληλότητος τοῦ αἰτητοῦ νὰ καταστήῃ ὁ κηδεμὼν τοῦ ἀνηλίκου καὶ νὰ ὑποβάλλῃ ἔκθεσιν πρὸς τὸ Δικαστήριον περὶ αὐτῶν·

- (β) νὰ λαμβάνῃ συνεντεύξεις προσωπικῶς ἢ μέσῳ ἐτέρου Λειτουργοῦ Εὐημερίας ἐνεργούντος ἐκ μέρους τοῦ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, παρ' οἰουδήποτε προσώπου τὸ ὁποῖον αἰτεῖται ἔκδοσιν τοῦ διατάγματος ἢ τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἐν τῇ αἰτήσῃ, ἢ προσώπου πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται ὅπως ἐπιδροθῇ κοινοποιήσῃ τῆς αἰτήσεως δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 11 (3)·
- (γ) νὰ ἱκανοποιῆται κατὰ πόσον ὁ ἀνήλικος εἶναι τοιαύτης ἡλικίας ἢ μὴ ὥστε νὰ ἀντιλαμβάνηται τὰς συνεπειὰς τοῦ αἰτηθέντος διατάγματος καὶ ἐὰν ἱκανοποιῆται ὅτι ὁ ἀνήλικος εἶναι τοιαύτης ἡλικίας—
- (ι) νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον ὁ ἀνήλικος ἔχει πληροφορηθῆ περὶ τῆς αἰτήσεως καὶ περὶ τῶν εἰρημένων συνεπειῶν καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ πληροφορηθῆ σχετικῶς νὰ τὸν πληροφορῇ·
- (ιι) νὰ εἰδοποιῇ τὸ Δικαστήριον ὅτι ὁ ἀνήλικος ἔχει πληροφορηθῆ σχετικῶς·
- (δ) νὰ παρίσταται εἰς τὸ Δικαστήριον ὡσάκις εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς αἰτήσεως :
- Νοεῖται ὅτι τὸ Δικαστήριον δύναται, ὡσάκις θεωρεῖ τοῦτο πρέπον, νὰ διορίζῃ Λειτουργὸν Εὐημερίας ὡς δικαστικὸν κηδεμόνα.

6. Ὁ δυνάμει τῶν τοιούτων Κανονισμῶν διοριζόμενος Λειτουργὸς Εὐημερίας καὶ ἕκαστος Λειτουργὸς Εὐημερίας ἐνεργῶν ἐκ μέρους αὐτοῦ δέον ὅπως θεωρῆ ὡς ἐμπιστευτικὰς πάσας τὰς κατὰ τὴν πορείαν τῆς ἐρεύνης συλλεγεῖσας πληροφορίας, καὶ δέον ὅπως μὴ ἀποκαλύπτῃ οἰονδήποτε μέρος τούτων εἰς οἰονδήποτε ἕτερον πρόσωπον, εἰμὴ τόσον μέρος ὅσον θὰ ἦτο ἀναγκαῖον διὰ τὴν δέουσαν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

7. Ὅσάκις Λειτουργὸς Εὐημερίας διορίζεται δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντά του λόγῳ ἀσθενείας, ἀπουσίας ἢ ἄλλων λόγων ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται ἢ ἐξουσιοδοτεῖται ὑπὸ τῶν παρόντων Κανονισμῶν ὅπως διεκπεραιωθῇ ὑπὸ τοιούτου Λειτουργοῦ Εὐημερίας, δύναται νὰ διεκπεραιωθῇ ὑφ' οἰουδήποτε ἄλλου Λειτουργοῦ Εὐημερίας ἐνεργούντος ἐκ μέρους αὐτοῦ.

8. Εἰς περίπτωσιν αἰτήσεως ἀναφερομένης εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνηλίκου, τὸ Δικαστήριον δὲν ἐκδίδει διάταγμα δυνάμει τοῦ Νόμου, ἐκτὸς ἐὰν παρευρίσκωνται προσωπικῶς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου—

(α) ὁ αἰτητής·

(β) οἱ γονεῖς (ἐὰν ὑπάρχωσι) τοῦ ἀνηλίκου·

(γ) ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι γονεῖς, τὸ πρόσωπον μετὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἀνήλικος διαμένει ἢ ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται.

9. Λειτουργὸς Εὐημερίας ἐν τοῖς παρῶσι Κανονισμοῖς κέκτηται τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 (1) τοῦ περὶ Υἱοθεσίας Νόμου»

Κεφ. 274.

3. Ὁ Κανονισμὸς 11 (2) (ὡς οὗτος ἀνηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἀριθμῶν «17 (3)» (ἑβδόμη γραμμὴ) διὰ τῶν ἀριθμῶν «23 (3)».

4. Ο Κανονισμός 15 (1) (ως ούτος ἀνηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς διαγραφῆς τῶν λέξεων «δέκα σελίνια» (δευτέρα γραμμὴ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν διὰ τῶν λέξεων «μίας λίρας».

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 13ῃ Σεπτεμβρίου 1972.

Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ, Πρόεδρος Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Α. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ,

Λ. ΛΟΪΖΟΥ,

Τ. ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ,

Α. ΛΟΪΖΟΥ,

Γ. ΜΑΛΑΧΤΟΣ,

} Δικασταὶ Ἀνωτάτου
Δικαστηρίου.

ν γνώμην
σίση περι
ιμῶν τοῦ
αστήριον

έρου Λει-
: τὸν σκο-
/ αἰτεῖται
ν τῇ αἰτή-
ς ἐπιδοθῆ
ῶ 11 (3)·
κύτης ἡλι-
τοῦ αἰτη-
ἀνήλικος

ει πληρο-
εἰρημένων
ετικῶς γὰ

ἔχει «λη-

ἀναγκαῖον

ορεῖ τοῦτο
δικαστικὸν

νειτουργὸς
ἐκ μέρους
τὰ τὴν πο-
ς μὴ ἀπο-
πρόσωπον,
ἐκτέλεσιν

ῶν παρόν-
μικρὰ του
τῆς θελή-
παρόντων
οὔ Ἐθιμε-
λειτουργοῦ

σωπον τοῦ
τοῦ Νόμου,
σστηρίου—

ῶ ὁποῖου ὁ
εὑρίσκεται.

ς κέκτηται
ας Νόμου»

σικοῦ Δια-
τάσεως τῶν
3 (3)».

Ἄριθμός 2

Ο ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ)
ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1972

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 163 τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἄρθρων 9 καὶ 17 τοῦ περὶ Ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου τοῦ 1964 παρεχομένων ἐξουσιῶν, τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐκδίδει τὸν ἀκόλουθον Διαδικαστικὸν Κανονισμόν :

1. Ὁ παρῶν Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας (Τροποποιητικὸς) Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς τοῦ 1972, θὰ ἀναγινώσκηται δὲ ὁμοῦ μετὰ τοῦ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ βασικὸς Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς»).

33 τοῦ 1964.

Δ.Ν. Τόμ. 11.
120.

Ἐφημερὶς
Κυβερνήσεως
Παράρτημα
Τρίτον :
20.5.1954
21.6.1956
8.5.1958.

Ἐπίσημος
Ἐφημερὶς
Παράρτημα
Δεύτερον :
14.10.1965
23.12.1965
29. 1.1969
24.10.1969.

2. Ὁ Κανονισμὸς 1 τῆς Διατάξεως 8 τοῦ βασικοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

- (α) διὰ τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ (ι) αὐτοῦ διαγραφῆς τοῦ σημείου καὶ ἀριθμοῦ «£50» (πρώτη γραμμὴ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν διὰ τοῦ σημείου καὶ ἀριθμοῦ «£100»·
- (β) διὰ τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ (ιι) αὐτοῦ διαγραφῆς τοῦ σημείου καὶ ἀριθμοῦ «£2» (δευτέρα γραμμὴ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν διὰ τοῦ σημείου καὶ ἀριθμοῦ «£5».

3. Ὁ τίτλος καὶ ὁ Κανονισμὸς 1 τῆς Διατάξεως 65 τοῦ βασικοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ τροποποιοῦνται ὡς ἀκολούθως :

- (α) διὰ τῆς ἐκ τοῦ τίτλου διαγραφῆς τοῦ σημείου καὶ ἀριθμοῦ «£50» καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν διὰ τοῦ σημείου καὶ ἀριθμοῦ «£100»·
- (β) διὰ τῆς ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ 1 διαγραφῆς τῆς λέξεως «πεντήκοντα» (δευτέρα γραμμὴ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῆς διὰ τῆς λέξεως «ἑκατόν».

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 13ῃ Σεπτεμβρίου 1972.

Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ, Πρόεδρος Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Α. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ,

Λ. ΛΟΪΖΟΥ,

Τ. ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ,

Α. ΛΟΪΖΟΥ,

Γ. ΜΑΛΛΑΧΤΟΣ,

} Δικασταὶ Ἀνωτάτου
Δικαστηρίου.